

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas Psalmorvm Decades

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Conuertere domine & eripe animam meam, saluum me fac propter
misericordiam tuam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

Conuertere domine & eripe animam meam, saluum me fac propter misericordiam tuam.

Iterum indicat hoc uersu, animam suam esse perditam, sc̄q̄ damnatum (ita enim sentit in hora excessus huius) dū petit ut eripiat, scilicet a morte uertente, & saluetur ab inferno iam aperto ore deglutiente. Sicut pro animabus legimus: Libera eas de ore leonis, ne absorbeat eas tartarus, ne cadāt in obscurum. Et psalmo, ix. dicit: Qui exaltas me, de portis mortis. Et Ezechias: Ego dixi

Eruditur spes
hominis peccatoris.

(inquit) uadam ad portas inferi. Et pulchre uim spei ostendit, dum ante oculos suos non nisi misericordiam dei habet, dicens: Propter misericordiam tuam, q. d. Non propter merita mea, quæ q̄ nulla sint, satis & nimio p̄bat terror iste iræ tuæ, & conturbatio cordis ossium, & animæ meæ, ideo propter misericordiā tuam salua, ut stet tibi gloria & laus misericordiæ tuæ, in mea salute in æternū, quia & si ego sim indignus, qui eripiar & saluer, tu tñ dignus es, qui lauderis, glorificeris, amaris in secula. At laudari nō poteris, nec misericordia tua glorificatur, nisi sint quos eripias a morte, & salues ab inferno. Sic in orōne Manasses regis iuda: Quia indignum saluabis me, sc̄d̄m magnam misericordiam tuam, & laudabo te semper, oibus diebus uitæ meæ, qm̄ te laudat omnis uirtus cœlorū. Ecce hac arte reddit deus misericordiam suam nobis commēdatissimam, dulcissimam, suspiratissimam: sicut dignum est eam (cum sit æterna & tantæ maiestatis) cōmendari, dum nobis intentat malum, quod meruimus. Quibus uero mala hæc nō intentat, sed finit ire insensatos, quid mirū si uilis & fastidioso sit misericordia dei, nauseentq̄ super hoc manna cœlesti: Perit quoq̄ uniuersus hoc examine unoq̄ momento garritus eorum, q̄ actibus cōgruis gratiam, & cōdignis gloriā sibi merentur, qui operibus iusticiæ suæ se ad iudiciū hoc dei intolerabile sustinēdum parant incredibili furore. Ideo acerrimo animo eos in sine adortus, apostrophe robur stitissima inuadit: Discedite (inquit) a me omnes operati iniquitatis, ut uidebitis. Stat sententia: Saluum me fac, p̄pter misericordiam tuā, euanuit iusticia mea, cecidit uirtus mea, periit meritum meū, inuenta est iniquitas mea ad mortē & infernum, beatus & gloriosus ero, si in misericordia tua respirare deē. Atq̄ ita docemur: ut sicut de nobis prorsus nihil præsumere debem⁹, ita nequaquā de misericordia dei despare, sed etiā cōtra uim mortis & inferni quātūlibet indigni eam inuocare. Quæ enī peccata: quæ mala tanta sunt, ut despare te cogere debeāt, quādo hic audis, ne a morte quidem, ac inferno, ubi summa peccata & mala esse necesse est, cogi ad desperationem debere quenq̄.

Dū spirat anima, nō desparet corporis exemplo.

Quā nō est in morte q̄ memor sit tui, in inferno aut̄ q̄s cōfitebit̄ tibi?

Hic plane aperit totius psalmi huius affectū, cōfessus se mortē & infernum sensisse. Nec enim hæc loquitur Sophistarū ritu, de re sibi incognita, quodlibet diuinare audentiū, sed experiētiam suā recitat & affectum hūc plane depingit: Saluum me fac (inquit) ut misericordiam tuā prædicē in æternū, nec me in furore tuo isto argue, in quo cū sit mors & infernus, nō est memoria, nec laus tua. Hic enī uerū est illud puer. xvj. Nūcius mortis, ira regis, sic Ezech. lla. xxxvij. Viuens uiuēs ipse cōfitebit̄ tibi, quia nō infernus cōfitebit̄ tibi, neq̄ mors laudabit te, nō expectabunt descendentes in lacum ueritatem tuam. Et psal. cxliij. Non mortui laudabūt te dñe, neq̄ oēs qui descēdunt in infernū, sed & multis alijs locis per Psalterium hunc affectum signatum uidebimus.

Quid